

РЕШЕНИЕ

№ 1765

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12127** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Аутотранспорт Уно“ ООД със седалище в [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. В. К., срещу решение от 06.11.2023 г., постановено по НАХД № 15741/2020 г. от Софийски районен съд (СРС), 122-ри състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0001600 от 17.10.2019 г. на началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С. на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с което на жалбоподателя на основание чл.97, ал.1, предл. последно от Закона за автомобилните превози (ЗАвТП) е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. и на основание чл.105, ал.1 от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. С касационната жалба се твърди, че решението е незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и при явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което да бъде отменено оспореното НП. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът - началникът на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация. не се ангажира със становище

по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Настоящият 14-ти касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

С обжалваното НП № 42-0001600 от 17.10.2019 г. на началника на Областен отдел „Автомобилна администрация” - С. на „Аутотранспортер Уно” ООД на основание чл.97, ал.1, предл. последно от ЗАвтП е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. и на основание чл.105, ал.1 от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. за това, че при извършена на дружеството в качеството му на превозвач на товари на 19.07.2019 г. комплексна проверка, са установени следните нарушения: 1. Не представя тахографски листа за товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , марка „Рено”, модел „П.”, категория № 3, вписан в лиценза на фирмата за периода от 01.08.2018 г. до 10.12.2018 г., като липсват данни за изминати 16470 км., видно от тахографски лист от 10.12.2018 г. и справка от прегледи за проверка на техническата изправност на МПС; 2. Не представя дневник за предпътни технически прегледи по образец на приложение № 28б от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на М.

С решение от 06.11.2023 г. по НАХД № 15741/2020 г. Софийски районен съд е потвърдил обжалваното НП. За да постанови този резултат, е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен орган в рамките на законосъобразно проведена административнонаказателна процедура, довела до съставяне на АУАН. Посочените в акта факти, обстоятелства и тяхната правна квалификация били възприети изцяло от административнонаказващия орган и с наказателното постановление правилно и законосъобразно била наложена обжалваната имуществена санкция. Последната се явявала пропорционална и съобразена с приложимата санкционна разпоредба.

Настоящата съдебна инстанция намира, че така постановеното съдебно решение, както и потвърденото с него наказателно постановление следва да бъдат отменени, поради изтичане на предвидената в закона абсолютна давност. Безспорно се установява от приложените по делото писмени доказателства, че на „Аутотранспортер Уно” ООД е съставен АУАН № 267553 за извършено от него на 19.07.2019 г. нарушение, както и че за така установеното административно нарушение е издадено НП № 42-0001600/17.10.2019 г. Въз основа на жалба на „Аутотранспортер Уно” ООД е било образувано наказателно административен характер дело № 15741/2020 г. на СРС, 122-ри състав. По така образуваното дело на 06.11.2023 г. съдът се е произнесъл с решение като към този момент предвидената в закона абсолютна давност не е била изтекла.

Към датата на разглеждане на делото пред касационната инстанция и при постановяване на настоящото решение обаче, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради това настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда решението на СРС по съществуващото му, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред настоящата инстанция.

Във връзка с давността ЗАНН регламентира конкретна уредба в два случая: по

отношение на изпълнение на наказанието по влязъл в сила административнонаказателен акт (чл.82 от ЗАНН) и по отношение на административнонаказателното производство в частта, която се развива пред административнонаказващия орган, с оглед осигуряването на бързина и невисящност на производство, което в много голяма степен засяга правната сфера на лицата (чл.34 от ЗАНН). В разпоредбата на чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН са предвидени сроковете, с изтичането на които не може вече да се образува административнонаказателно производство. Що се отнася до съдебната фаза на производството, в ЗАНН не се съдържа изрична уредба, като по силата на препращащата норма на чл.11 от ЗАНН се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност по НК. Член 11 от ЗАНН, който препраща към НК по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, препраща и към института на абсолютната давност (вж. ТП № 1/27.02.2015 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от ВАС). Изтичането на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл.79, ал.1, т.2, е предвидено, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съгласно чл.80, ал.1, т.5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези, дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай, административнонаказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл.81 ал.4 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1, а в настоящия случай т.5 от този член от НК). В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл.81 ал.4 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл.80, ал.3 от НК.

За това дали е изтекла абсолютната давност за преследване на престъпление или извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно. Нарушенията, за които са наложени административните наказания с процесното НП са извършени на 19.07.2019 г. и са установени на същата дата, поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 19.01.2024 г. С оглед на това, обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, като вместо него се постанови друго, с което да бъде отменено изцяло НП.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН в полза на касатора следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение. Същите са своевременно поискани, като са представени доказателства за реалното им заплащане. Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. второ във вр. с чл.222, ал.1 от АПК, Административен съд - София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 06.11.2023 г., постановено по НАХД № 15741/2020 г. на Софийски районен съд, 122-ри състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0001600 от 17.10.2019 г. на началника на Областен отдел „Автомобилна администрация” – С. на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация.

Прекратява административнонаказателното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.